

KINH CHỮ PHÁP TẬP YẾU

QUYỂN 4

Phẩm 7: CHÊ TRÁCH NĂM DỤC (Phần 2)

*Cảnh dục như giấc mộng
Cũng như thành Tâm hương
Hừng hực như thiêu đốt
Chư Thiên đọa vì dục.
Ai tham ái dục vọng
Sau ắt bị tổn hại
Trái nghịch, không chánh tư
Chư Thiên đọa vì dục.
Ái cùng cực đáng chán
Trôi chảy như nguồn nước
Ví như hầm sâu hiểm
Chư Thiên đọa vì dục.
Dục tánh vốn dao động
Như trăng nước, gió lửa
Như lưới rần không ngừng
Chư Thiên đọa vì dục.
Dục nhanh như điện chớp
Cũng như là ánh nắng
Tựa bọt nước chẳng bền
Chư Thiên đọa vì dục.
Dục như dòng nước xiết
Như tai voi luôn vẫy
Như cây chuối không lõi
Chư Thiên bị đọa lạc.
Dục như là ảo thuật
Tựa quả Kim-bá-ca
Như cá nuốt móc câu
Chư Thiên bị đọa lạc.
Hãy dùng trí chân thật
Đoạn trừ cảnh dục vọng
Thoát khỏi quả chẳng lành
Và những việc vô ích.
Do suy nghĩ vọng tưởng
Ham thích những dục lạc
Bị lưới dục trời buộc
Mạng sống sao lâu bền?
Chúng sinh tâm khinh động*

Bị dục vọng lôi kéo
Ngu si không hiểu biết
Tự lừa dối chính mình.
Ai bị cảnh dục động
Chính là gốc khổ đau
Như thành Càn-thát-bà
Nên biết chẳng còn lâu.
Nếu tham trước dục vọng
Sân giận sẽ phát sinh
Cứ thế các chúng sinh
Mau đi vào đường ác.
Vì vậy bậc Chánh sĩ
Bỏ dục, trừ sân giận
Lìa tội lỗi si mê
Hiển bày trí tuệ sáng.
Người nhàm chán cảnh dục
Biết chúng như cừu thù
Dùng trí làm bạn tốt
Sớm đạt quả chân thường.
Không tham đắm dục vọng
Xa lìa mọi nhiễm ô
Là người đầy đủ trí
Được chư Thiên kính trọng.
Khéo vượt bùn lầy dục
Vui với những chúng sinh
Tâm không buộc tịch tĩnh
Hàng phục mọi ma quân.

M

Phẩm 8: LÌA ÁI

Lửa ái sinh do tâm
Kẻ mê cho là mát
Lan khắp cả ba cõi
Còn hơn lửa địa ngục.
Lại nữa ở địa ngục
Luôn sống trong kiếp lửa
Lửa dữ cháy hừng hực
Đều sinh khởi từ ái.
Chúng sinh khổ địa ngục
Nghiệp hết sẽ ra khỏi
Hữu tình trong ba cõi
Lửa ái không dừng đốt.
Do bị ái trói buộc
Luân hồi mãi không cùng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hướng chi khổ địa ngục
Lại sinh từ lửa ái.
Lửa nghiệp ở địa ngục
Chỉ thiêu đốt thân mình
Lửa ái hại chúng sinh
Đốt tâm và thân thể.
Hai thứ sai biệt ấy
Hãy phân biệt rành rõ
Lửa ngục tuy hừng hực
Lửa ái còn mạnh hơn.
Do ba nghiệp tạo ra
Thiêu đốt khắp ba cõi
Tổn hại cả nhân lành
Chỉ lửa ái là độc.
Lửa tham đốt chur Thiên
Lửa sân cũng như vậy
Lửa si theo kẻ ngu
Lửa ái theo cảnh giới.
Ganh, mạn cũng như lửa
Từ củi chấp ngã sinh
Là ngọn lửa thế gian
Không củi để đốt cháy.
Tham luyến các cảnh sắc
Bị rắn ái gây hại
Ngắm nhìn và gần gũi
Dần dần tăng trưởng lên.
Như thêm củi vào lửa
Liên tục không ngừng dứt
Lửa thế gian ngăn được
Lửa ái không thể ngừa.
Ai bị ái lừa dối
Trôi lăn trong thế gian
Ái tựa như cừu địch
Không làm sao thắng được.
Vì ái nên sai khiến
Vào biển tìm châu báu
Giữa ba quân kinh sợ
Xông vào để chiến đấu.
Vui tham ái đất nước
Nên cùng nhau tranh đoạt
Cho đến mẹ và con
Vì của cải tranh tụng.
Ai ra khỏi tham ái
Vứt bỏ mọi châu ngọc
Xem chúng như ngói gạch

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sẽ gần đạo Bồ-đề.
Vì tham ái của cải
Nên đọa trong địa ngục
Nóng bức khó chịu đựng
Vì thế hãy xa lìa.
Hãy dùng nước trí tuệ
Tưới vào để diệt hẳn
Nếu không dập lửa ái
Cách Bồ-đề quá xa.
Rời bỏ được tham ái
Không tham đắm châu báu
Người này ở thế gian
Không có chút khổ não.
Như lưới để bắt cá
Gây hại cả ốc hến
Ái trời buộc chúng sinh
Không loài nào thoát khỏi.
Như nai trúng tên độc
Nên bỏ chạy tứ tung
Chất độc thấm lặn vào
Làm sao khỏi đau khổ.
Lửa ái cũng như thế
Độc hại cứ kề bên
Thieu phạm phu ngu muội
Làm sao giải thoát được!
Thích ý trong chốc lát
Quả báu liền đốt thieu
Người tìm vui xuất thế
Nên trừ bỏ tham ái.
Như cá đã nuốt mồi
Chắc chắn phải bị chết
Người bị ái lôi kéo
Nhất định phải chết yếu.
Đọa trong cảnh giới quỷ
Nóng bức chạy khắp nơi
Hữu tình trong địa ngục
Phần nhiều do tâm ái.
Cho đến phải lang thang
Xin ăn để nuôi sống
Đều do ái sai sử
Đó là lời Phật dạy.
Lửa ái thieu chừ Thiên
Không chịu bỏ bớt củi
Vì tham đắm cảnh giới
Phát khởi từ sáu căn.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thọ hưởng mọi dục lạc
Tâm luôn luôn mê muội
Đọa lạc không hiểu biết
Lầm lẫn do tham ái.
Tất cả nhân luân hồi
Đều từ ái mà có
Ái gông xích hữu tình
Làm rơi vào đường ác.
Lửa ái ở cõi trời
Dục cảnh luôn vây quanh
Vì ngu si thao túng
Thiêu đốt kẻ tham dục.
Như thêm củi vào lửa
Ngọn lửa càng bốc cao
Dục lạc thỏa tâm ý
Tham ái càng tăng thêm.
Lửa thế gian hừng hực
Con người tránh xa được
Lửa ái thiêu thế gian
Không ai khỏi bị hại.
Người không tâm tham ái
Đạt tịch tĩnh tối thượng
Ra khỏi rừng tai họa
Vượt qua biển khổ đau.
Lìa tội lỗi hòa hợp
Cắt đứt dây ái dục
Giải thoát các tội cấu
Chính là người an lạc.
Trăm ngàn vô số kiếp
Thường bị ái lừa dối
Kẻ ngu không vứt bỏ
Bị lưới huyễn bao trùm.
Chính vì ái che lấp
Thích gần gũi, phục vụ
Lại như người làm thuê
Bị khát uống nước mặn.
Uống vào vừa hết khát
Giây lát cổ họng khô
Khát ái ở trong tâm
Không chánh đạo sao ngừng?
Vì vậy nên rời bỏ
Nghiệp ác sinh tử đó
Người bị ái chế phục
Chìm đắm lúc nào ra!
Hưởng năm dục thượng diệu*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tôi thắng ở cõi trời
Cuối cùng bị ái kéo
Đọa vào nẻo đường ác.
Kẻ gần gũi tham ái
Khổ não luôn tràn đầy
Nương ánh sáng chánh pháp
Khổ sẽ không tăng thêm.
Ai tham ái cảnh giới
Không làm sao chán bỏ
Người trừ bỏ tham ái
Sẽ không có buồn lo.
Chư Thiên bị tham ái
Nên sinh ra phóng dật
Đam mê lại tìm cầu
Phải đọa vào địa ngục.
Chư Thiên bị thoái đọa
Là xấu hổ số một
Do tham lạc thượng diệu
Phải chịu khổ nặng nề.
Ái che lấp tự tâm
Tâm tư bị cuồng loạn
Không sợ luân hồi khổ
Cứ mãi miết buông lung.
Chúng sinh vì dục lạc
Tham ái càng tăng thêm
Lửa ái, lửa địa ngục
Bị thiêu đốt mãi mãi.
Tham ái càng tăng trưởng
Dần dần không cùng tận
Đã có, lo giữ gìn
Chưa được thì tìm kiếm.
Chính vì đi tìm kiếm
Nên tâm không biết đủ
Người này không an lạc
Như Lai đã xác định.
Do tâm không nhàm chán
Thường cầu tìm vị dục
Sẽ bị lửa tham ái
Thiêu đốt mãi không ngừng.
Ai kinh sợ tham dục
Không bị lửa ái đốt
Giải thoát cấu nhiễm ái
Không còn đọa đường ác.
Do mình tà tư duy
Phát khởi bụi ba độc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chìm vực sâu phóng dật
Luôn tham đắm nữ sắc.
Âm thanh ca nhạc hay
Đưa đến chỗ tán loạn
Tâm tư không dừng nghĩ
Giống như nước chảy xiết.
Ái tựa sông sâu hiểm
Dục như con thuyền hư
Kẻ ngu chèo thuyền ấy
Ắt sẽ bị chìm đắm.
Ái như ngọn lửa dữ
Ba độc tựa củi khô
Phóng dật như gió lốc
Thiên chư Thiên nào biết.
Chư Thiên ham dục lạc
Bị tham ái chế phục
Trong khoảnh khắc sát-na
Không được chút nhàn hạ.
Ái: Chỗ nương của dục
Sinh trăm ngàn chướng ngại
Chư Thiên vì tham dục
Không thể làm việc lành.
Rắn ái có năm đầu
Tánh nó rất bạo ác
Hại kẻ tham dục vọng
Khổ ấy khó chịu được.
Sông ái rất rộng sâu
Phát sinh từ năm dục
Người muốn đến bờ giác
Không pháp lành sao vượt?
Ái như nhà ảo thuật
Có mặt khắp ba cõi
Lừa dối chúng trời người
Không có chút ích lợi.
Năm căn bám cảnh dục
Chưa bao giờ chán xa
Như thêm dầu vào lửa
Niệm niệm càng tăng thêm.
Lại nữa kẻ tham ái
Mở được cửa đường ác
Địa ngục, quỷ, súc sinh
Cứ thế thường qua lại.
Kẻ ngu do tham ái
Rơi vào miệng Tử ma
Khéo lia tội tham ái

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Không bị thần chết nuốt.
Những người đủ trí tuệ
Hàng phục được tham ái
Khỏi lo sợ buồn rầu
Ngồi nằm luôn an ổn.
Thoát khỏi dây tham ái
Không sinh các khổ đau
Kẻ ngu mong cầu nhiều
Càng thêm bị tổn hại.
Ngày đêm trong mọi lúc
Không sinh tâm Từ bi
Thấy tài sản của người
Tâm mong muốn chiếm đoạt.
Bọn này như lửa cướp
Bản tánh rất hung ác
Xa lánh những người lành
Như rắn độc trong hang.
Vì tham ái càng nhiều
Nên bị thiêu đốt mãi
Chết đọa trong địa ngục
Lại làm loài ngạ quỷ.
Ra khỏi con đường ác
Được sinh trong cõi người
Trong trăm ngàn ức kiếp
Phải làm kẻ ăn xin.
Xấu xí, lời hèn hạ
Thiếu thốn, tâm khổ não
Thân mình luôn chịu khổ
Đều là do tham ái.
Người cắt đứt tham ái
Thường cầu trí tuệ Phật
Là người sống chân chánh
Được tịch tĩnh tối thượng.
Tâm chạy theo tham ái
Như đuổi rắn khỏi hang
Nếu chưa trừ độc ái
Nhất định bị phá hoại.
Ai hành động như vậy
Tham ái luôn có mặt
Như ném củi vào lửa
Ngọn lửa càng bốc cao.
Chúng sinh tham châu báu
Chứa nhóm mãi không ngừng
Đến lúc sắp lâm chung
Đều thuộc vào người khác.

Do ái mang tội lỗi
Của mất, tội không tiêu
Bị nghiệp lực lôi đi
Đau đớn vào địa ngục.
Người khác hưởng của cải
Riêng mình chịu tội báo
Đọa trong con đường ác
Sau hối hận ích gì?
Của hết thì suy bại
Vui tàn chịu khổ đau
Bạc thân chột thành thù
Đều sinh từ tâm ái.
Người trí không tham ái
Lửa ái luôn hừng hực
Tổn hại loài hữu tình
Phải đọa trong đường ác.
Chứa của như núi cao
Giữ gìn lại lo sợ
Cớ sao tạo tội ác
Trái lý mà giữ gìn?
Người không thích chứa của
Không sợ, chẳng giữ gìn
Người trí lìa tham ái
Ở đâu cũng an ổn.
Mong cầu được giàu có
Bất chợt bị tán hoại
Thanh suy không tồn tại
Như mặt trời mọc, lặn.
Giàu sang là dây trói
Nghèo hèn như bị tội
Đều do ái sai khiến
Không nhàm chán dục vọng.
Hưởng hoan lạc thượng diệu
Mọi mong cầu vừa ý
Bị lửa ái thiêu đốt
Vui sướng đều tiêu tan.
Chư Thiên và loài người
Do không chán dục lạc
Nên bị ái thiêu đốt
Như Lai thấy biết hết.
Trăm ngàn chúng hữu tình
Vì ái đọa hiểm nạn
Chịu vô lượng khổ báo
Người trí đều xót thương.
Mạng sống sớm chấm dứt

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ngư phu nào biết gì!
Phước nghiệp tiêu đến đâu
Tham ái tăng theo đó.
Người tham đắm ân ái
Đời đời theo đuổi mãi
Kẻ ám độn, vô trí
Không hiểu tướng tội phước.
Làm lành được quả báo
Sinh cõi trời thọ lạc
Vì nghiệp duyên bất thiện
Nên phải bị đọa đày.
Không tạo nghiệp thiện, ác
Là tội lỗi hòa hợp
Vứt bỏ nhân già, chết
Sống an ổn tối thượng.
Tham như bánh xe lăn
Năm dục là tám xe
Trục ái nằm ở giữa
Thế gian không hiểu biết.
Sông ái rất rộng sâu
Cảnh dục là sóng dữ
Nghỉ ngơi như bầy cá
Thế gian không hiểu biết.
Ngày đêm trong ba thời
Tạo nhiều nghiệp bất thiện
Người trí không đề phòng
Trôi lăn trong đường ác.
Sắc đẹp như huyễn hóa
Hiểu chúng, không bị trói
Do tham ái tìm cầu
Ràng buộc không gỡ được.
Ai bị ái trói buộc
Là tham đắm dục lạc
Khi trí tuệ hiển hiện
Sẽ trừ tội lỗi ấy.
Ái tăng thêm tám tối
Trí phát ra ánh sáng
Hãy bỏ tối theo sáng
Là khổ được an vui.
Trí như con dao bén
Chặt đứt rừng cây ái
Hãy khéo léo tu tập
Được an ổn tối thượng.
Nên biết rừng tham ái
Dày đặc khó ra khỏi*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người khéo léo vượt qua
Là ra khỏi ba cõi.
Sông ái có ba nhánh
Nước phóng dật tràn đầy
Hãy chèo thuyền trí tuệ
Vượt qua bờ bên kia.
Ái như dao kiếm bén
Chặt đứt thân kẻ ngu
Khổ não khó chịu được
Vì vậy nên lánh xa.
Ái như ung nhọt độc
Sinh khởi từ tâm ta
Ngày đêm trong mọi lúc
Không có chút sướng vui.
Ái như lửa hừng hực
Nghĩ hoặc tựa củi khô
Do gió nghiệp thổi vào
Đốt tâm sinh nóng bức.
Người bị ái trói buộc
Tâm tư rất thô tháo
Chiếm đoạt của phi lý
Gây tổn hại thân mạng.
Chúng sinh ở thế gian
Tạo vô biên nghiệp ác
Do tham của người khác
Chìm mãi trong biển khổ.
Bị tham ái sai khiến
Hung dữ không khiếp sợ
Cho dù đạp trong lửa
Không màn đến thân mạng.
Người có nhiều tham ái
Lửa tâm luôn đốt thiêu
Không ái, tâm mát mẻ
Như tắm trong sông sâu.
Ái như ngọn lửa dữ
Ném củi vào bốc cao
Ví như kẻ tham lam
Càng được lại không chán.
Đủ vô lượng châu báu
Đầy cả các cõi nước
Mình và các hữu tình
Chứa ít không lo sợ.
Người nào sinh tham ái
Vui ít, nhưng khổ nhiều
Khổ vui đã rõ ràng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Người trí khéo bỏ lấy.
Người chế ngự tham ái
Được tịch tĩnh tối thắng
Người thường bỏ tham ái
Thì gần đạo Bồ-đề.*

M